

Ađlasam

Ađlasam kendimize, hüngür hüngür ađlasam
Sen cennet ehlindensin ben kendime ađlasam
Sizin hakkınız ödenmez, yersiz yurtsuz evlatlar
Makamınız âlidir bizim yer yurt perişan
Ađlasam kendimize, hüngür hüngür ađlasam.

Öz yurdumda garibim sanki herkes yabancı
Köşe bucak parıldar, dolmuş Noel ağacı
Birbirini yer durur, ađuludur her aş
Anadolu bağrından şehitlerim uçarken
Ađlasam hepimize, hüngür hüngür ađlasam.

Öğretmen

Gönül almak, gönle dokunmak bizimki
Başka işe benzemez, insani insan yapmak ilkesi
Vebali ağır mı ağır, bir peygamber mesleği
Hakkıyla kazanmak gerek her bir lokma ekmeđi
Saygınlığı kendinden derinliği bilgiden
Başka işe benzemez ideallik ülküsü.

Abecesi, artısı, eksisi, tarihiyle
Ders ders işlenecek, tazecik beyinleri
Geleceğın inşası geçmişin eleğiyle
Nesiller yetişecek, öğretmenin değdiği.

Yas

Yaralar kabuk tutar mı?
Öksüz yetim hiç susar mı?
Gidenlere makam yüce,
Ah u zarlar bel tutar mı?
Yaradanım emreylemiş,
Ondan gelip ona döndük.
Toprak olup talan olduk,
Ana bağrı yar tutar mı?
Zorumuz çok, diller tutuk
Bacı kardeş, eş dost buruk
Ateş yakar, ciğer kanar,
Dağ taş inler, yas tutar mı?

Kahraman

Gece gündüzden bi-haber
An ve zaman bir mukadder
Parmakları taşı deler,
Ayakları derman diler.
Yürekten haykırır: Ses ver!
Her biriniz yiğit, nefer
Destan olsun tüm heceler
Destanlara sığmazsınız
Uyku, açlık, yorgunluğu
Kucak kucak taşmışsınız
Bu aşk yurdun bucağına
Vatanına ocağına
Tanımadan her bacına
Kardaş olan öz kahraman
Ciğerlerin yana yana
Başında taş avcun toprak
Dizin dizin sürünürken
Canlara can katansınız
Tarihlere sayfa açtın
Yıldızlarla sırlar saçtın
Gönüllere umut saçtın
Anadolum kahramansın

Şehirler de Ölürmüş

Şehirler de ölürmüş
Taş yıkılır, yer yarılr
Demir eğilirmiş meğer
İnsan yaptım sanırmış
Yerle yeksanmış meğer
Kat kat yükseldi göğe
Çay dere gözetmeden
Akıl fikir yetmedi
Düzen bozulmuş meğer
Yolu şaşmış şaşkının
Gözü dönmüş hırsıyla
Kanla karmış harcını
Çimento değil kumla
Çığlık çığlık ölenin
Enkazların içinde

Gözü yaşlı ninenin
Yavrular hep dibinde
Boynu bükük yetimin
Anne baba deyince
Yürekler yırtılacak
Kim bilir kaç gün gece
Nice nice hanenin
Düştüğü ateşlerin
Ah edecek binlerce
Yüzbinlerce dillerin
Vebali boynundadır
Nefsine düşenlerin
Hesap ağırdır ağır
İki cihan dar olsun
Haram helal bilmeyen
Düzenbaz hilebazın
Hakim Allah koymasın
Ahlar yerde kalmasın
Yer gök kabul etmedi
Tekrar yürek yanmasın.

Şehitlik Sana Düştü

Kuzular kan revan olmuş yürekler parçalanır,
Bu dava sana düşmüş minicik bedenine.
Hesap ağır mı ağır susmuş diller için de
Kahrolası zalimin zulmü bitecek elbet.
Neyi bekler müminler sarayların içinde?
Firavun'un önünde Musalar yetişecek,
Bir ölüp bin dirilen Ömerler seyirtecek.
Selahaddin Eyyubi torununun topraklar,
Galip Allah diyenin sancağı yükselecek.
Küfür tek millet her dem yine gördük yüzünü.
Hak, hukuk, insan, hayvan bilmez küffar birini,
Filistin değil niyeti kahrolası kâfirin,
İslama savaş açmış La galibe illallah.

Korkmaz bunu bilenler dünyadan yüz çevirmiş,
Çiçek bahçesindeki gülen yüzler gibidir.
Yüzündeki kan değil gülüşlerin pembesi,
Gördüğü cennet köşkün sevinci var gönlünde.
Azgın dünyalıklara çevirerek yüzünü,
Koşar gibi giderler, İslamın şerefiyle
İki cihan şerefi yeter ona zamanda.

Yazık! Bize nasip yok bu mübarek davada.
Seyrederek durmaktan gönlümüz yorgun düştü.
Dua etmekten başka çaremiz yok mu acep,
Bu mahsun analara yüzümüz kara imiş,
Kanadımız kolumuz çaresiz yana düştü.
Şehitlik sana mı düştü minnacık bebecikler?
Zalimin zulmü geçer vebali boynundadır,
Akif ne güzel söylemiş anarız rahmet ile
Sana aguşunu açmış duruyor peygamber.

Ey Doğacak Yeni Gün!

Bu dava hor mu kalır düşer mi İslam sancağı,
Bir ölür bin dirilir, bitmez ucu bucağı.
Kalmaz bu kan yerlerde, bayrak olur göklerde
Her doğumda bir çığlık göklere yükselecek.
Ey doğacak yeni gün! Bekle, insanlık bu kez
Batıdan dirilecek.
Nurunla kaplanacak kainat, bugün değilse yarın.
Allah'ın vaadi kesin gönlümüz de mutmain.
Kıyamet kopsun diye, yırtınır kâfir amma
Sonu hazin mi hazin cehennem narı elim.

Jale DEMİRCİ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni